

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

X. Quadraginta Martyres. Ecce venio citò, tene, quod habes, ut nemo accipiat coronam tuam. Apoc. 3. 11.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

possit Mulier fortis ob soliditatem, nibus, quas de illa DEUS sumpsit, doloris pariter & humiliationis.

X.

Quadragesima Martyres.

Ece venio cito, tene, quod habes, ut nemo accipiat coronam tuam.

Apoc. 3. 11.

1. Considera id, quod multos ab-
 terret, ne perseverent in bene-
 ceptis, esse, quod sibi fingant longio-
 ra spatia vite. Quid igitur facere o-
 portet, ut animas te ipsum? prorsus
 contrarium. *Omnem crede diem tibi*
diluxisse supremum. Et forte fieri ne-
 quit, ut omnis sit ultimus? audi, quid
 dicat Dominus: *Ece venio cito, non*
ait: Veniam cito, sed Venio. Quia jam
 iam venit, & quidem properante gres-
 su *Cito.* Quam facile est, ut toras
 pulset, dicatque tibi: *Eamus. Propè*
est in januis. Mat. 24. 23.

2. Considera, hanc ipsam admoni-
 tionem, quam isthic insinuat, esse
 quoddam pulsationis genus fortissi-
 mum. Poterat Dominus venire in-
 star furis, permittendo, ut viveres,
 more tot aliorum, inmemor DEI.
 Sed non facit. Denunciat tibi: *Ece*
venio cito. Imò præter istum, quot
 alios tibi monitores immittit? Talem
 esse certò tibi persuade illam stabilem
 inirmitatem, cui jam incipis esse ob-
 noxius, illam visus & auditus immi-
 nationem, illam canitiam, quæ jam
 crines tuos aspergit. Apostolus no-
 minaturus famosam illam Tubam,
R. P. Pauli Segneri Manna Anima.

quæ clangore suo te vocabit ad Tribu-
 nal DEI, novissimam vocavit: *In no-*
vissimâ tubâ. Necessè igitur est jam
 multas alias præcessisse. Quis dubi-
 ter? cum audis hunc è scalâ præcipi-
 tatum, Tuba est. Istum ferro, illum
 igne extinctum esse, Tuba est. Alium,
 cum valens cubitum concederet ve-
 speris, catarrho suffocatum interiisse,
 Tuba est. An ignoras, quot ejus-
 modi tubas jam audiveris? sed non
 credis illas tibi sonare. Unde si con-
 tingat Dominum adventare inexpect-
 atum, tua hæc culpa est. Ille jam
 nuntios præmisit: *Ece venio cito.*

3. Considera, cum Dominus jam in
 procinctu stet, ut veniat, ad perseve-
 randum viriles animos capessendos
 esse: *Tene, quod habes,* quia de re a-
 gitur maximi momenti. Quid esset,
 si per meram aliquot dierum impa-
 tientiam jacturâ faceres ejus pulcher-
 rimæ coronæ, quæ tibi parata est, si
 perseveres? O quis tuus esset dolor,
 imò furor, & vilerum laniena? *Tene*
igitur, tene, quod habes. Quid au-
 tem illud est, quod juberis tenere? an
 hæc ipsa corona? haud sanè; quia
 illam nondum habes: sed accipies in
 hęc

O

hęc

finē certaminis. Tenenda statio. *Esse firmus in viā Domini.* Eccl. 3. Tenendum desiderium, quo aliquando flagrare capisti, fidele obsequium Domino præstandi. Tenenda devotionis exercitia, quæ ad id magis conducere experiris, illa oratio assidua, illa confitendi & sacram synaxin sumendi familiaris consuetudo, illa lectio sacrorum voluminum, illa humilitas, obedientia, Zelus, mansuetudo animi, mortificatio sensuum, promptitudo in pellendis de corde primis tentationis initijs. Verbo, fortiter tenenda bona, quæ agis, quia in tuâ potestate est illa retinere. Nisi hoc esset in manu tuâ, non tam disertis verbis tibi diceretur: *Tene, quod habes.* Verum equidem est, ad id opus esse gratiâ Divinâ: hæc verò semper in promptu est, si petas, & ut petas, iridem in tuâ potestate situm est: *Petite, & accipietis.*

4. Considera, quanti referat, ut eo modo, quem diximus, ad perseverandum te extimules, quia tuo solum bono id præcipitur: *ut nemo accipiat coronam tuam.* Ne existimes Dominum pro suo quodam emolumento mandare. Te perdituro, an alij fortè ser vi deerunt, quos velit? *Conteret multos, longè meliores te, & innumerabiles, tibi similes, & stare faciet alios pro eis.* Job. 34. 24. En, ut pro illo infelice, qui hodie pravariatus est egressus a quâ glaciâ, statim vel inter ipsos infideles Dominus reperit, qui projectis vestibus nudus intravit lacum, ut impleret numerum quadraginta coro-

natorum. Oportet igitur, etiam ad exigendam in tremore vitam, penitus impressam animo circumferre sententiam, quantumvis magnum videatur esse Divinæ gloriæ instrumentum, magnus Theologus, magnus Concionator, magnus Prælator, te nullo modo necessarium esse DEO, tibi vero DEUM esse summè necessarium. Nonne vides, ut abire sit passus Saul e aliquem, Salomonem, imò & familiarem Discipulum, noveritque in focum Judæ subrogare Matthiam.

5. Considera, quamcunque semper incerta sit hæc corona, Tuam dici (*ut nemo accipiat coronam tuam*) quia illam Dominus tibi præparavit. Ita est, hæcenus non habes *ius in re*, ut dici solet, habes tamen *ius ad rem*, dum perseveras. Et sic vides eam tibi non posse ab ullo per violentiam extorqueri. Si quis eam habuerit, inde erit, quia sponte cessisti. Hinc nota non dici, *ut nemo rapiat*, bene autem, *ut nemo accipiat coronam tuam.* Interim vides Dominum ex parte suâ nec minimum defuisse, quin bene tibi veller, etiam amplius, quàm alij compluribus. Te prætulit, te prædilexit, tibi occasionem dedit opportunam lucrandi coronam tam splendendam, si velis. Quot animas in Americâ quasi destituit, quibus nec minimam partem fecit gratiarum, quas tibi largitus est. Quod si igitur tuam videns ingratitude te deserat, & ibi quærat in Peruvia, in Paraquariâ, in Chile hæredes Coronæ tibi prius oblata, an forsitan queri de illo poteris?